

omnia non solum æquo, verum etiam laetæ animo perlerat.

R. Dilixisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ.
V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vj.

Nihil jam se posse vi tormentorum contra Eulaliam sperabat Daciânus. Ad infamiam ergo, & ignominiam callide suum veritè obstinatum animum, ut experiatur si hoc modo valeat triumphare. Igitur castam, & verecundam Virginem, nudam corpore, existam, dilaceratam, oleo, calce, & cruore sanguinis conspersam, ac deformatam, per vicus & plateas civitatis publice coram omnium oculis circumferri jubet. O acerbum crudelèque spectaculum! Sed qui animalia terræ, & volatilia cœli vestit Deus, sponsam suam Eulaliam mirabilibus ornâvit indumentis. Nix enim illic de cœlo cecidit, que sacræ Virginis corpus mirandum in modum contexit: quaque cœlestis suo contempto frigore virgini esset refrigerio, & suo splendenti candore eidem simul esset ornamento. Quam sponsa Christi candida, & rubicunda per loca publica gloriosa incedens, verè de tyranno triumphans, omnibus visa fuit admirabilis, & speciosa! Fremebat Daciânus infractum videns animum Virginis, & jam quasi de victoriâ desperans eam cruci affigi imperat. Verum in cruce pendens Eulalia cœlesti recreatur gaudio: quod se cruci affixam, Christoque simillimam videt. Neque ibidem omnium admiratione Deum glorificare cessat. Denique jubente Præside, pridie Idus Februarii securi percutitur, & geminata martyrii atque virginittatis coronâ, nobile certamen exigit. Cujus anima adinstar columbæ e

corpore egrèdiens, cœlum à multis visa est conscendere. Corpus verò à Christianis honorificè extra Barcinonensis urbis mœnia sepelitur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proxime ejus * Afferentur tibi lætitiæ & exultatione. **V.** Spécie tuâ, & pulchritudine tuâ intende, prospère procede, & regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, de Communi Virginum, xciiij.

In Quadragesima nona Lectio & Commemoratio Feriæ in Laudibus.

DIE XIII. FEBRUARII.

Fit de S. Marcello P. & M. Semid. ut in Brev. Rom. die 16. Januarii. Vesper. à cap. seq. Com. præced. & S. Valentini Martyris.

DIE XIV. FEBRUARII.

Fit de S. Raymundo de Peñafort Conf. Semid. ut in Brev. Roman. die 23. Januarii. cum Commemorato. S. Valentini in Laudibus. Vesperæ à cap. seq. com. præc. & SS. Faustini. &c. Mm.

DIE XV. FEBRUARII.

Fit de S. Polycarpo Episc. & Mart. Semid. ut in Brev. Roman. die 26. Januarii. cum ix. Lect. & Commem. SS. Faustini & Jovite Mm. Vesperæ à cap. seq. Com. præced.

DIE XVI. FEBRUARII.

Fit de S. Martina Virg. & Mart. Semid. ut in Brev. Rom. die 30. Januarii. Vesperæ à cap. sequent. commem. præced.

DIE XVII. FEBRUARII.

Fit de S. Ignatio Ep. & Mart. Semid. ut in Breviar. Roman. die 1. hujus.

FESTA MARTII.

DIE I. MARTII.

In Festo S. Rudesindi Episcopi & Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lix. præter sequentia.

Pontificis, lix. præter sequentia.

Oratio.

Proptitiare, quæsumus Dômine, nobis famulis tuis per sancti Confessoris tui atque Pontificis Rudesindi mérita gloriosa: ut ejus piâ intercessiõe ab omnibus semper protegâmur adversis. Per Dôminum.

In primo Nocturno, in Civitate & Diocesi Mindoniensi, Lectiones de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum. Fidélis sermo, de Communi Confessoris Pontif. Ixj.

Extra Mindoniens. si celebratur in Quadragesima, eadem Lectiones. Si ante Quadragesimam de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rudesindus natione Gallæus, paréntibus régii generis Guterrio & Ilduara, qualis esset futurus, ejus conceptio satis ostendit. Multis enim ac largis in pauperes elemosynis, orationibus, & lacrymis cum vacaret Ilduara, ab Angelo præmonita est, se concepturam filium, qui & apud Deum magni futurus esset mériti, & apud homines præcipuo sanctitatis nómine. Pridè igitur solemnittatis Sanctorum Martyrum Facundi, & Primitivi Rudesindum peperit; qui dies propterea semper illis sacer, ac festivus, quamdiu vixerunt, fuit. Construxit præterea Ilduara in honorem Archangeli Michaëlis ecclesiam eo loco, ubi ab Angelo certior facta est se concepturam.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus proficiet inimicus in eo, & filius

iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Rudesindus itaque ab ipsa pueritia Dômini legem meditans, brevi ætatem in virum Apostolicum crevit. Quapropter ab Ecclesiæ Mindoniensis clero, magno omnium consensu Episcopus eligitur, Rege, atque Procéribus mirè gaudentibus: nota enim illis erat Rudesindi sanctitas & eruditio. Præsul ergo Mindoniensis factus, multis virtutibus claruit. Splenduerè certè in Rudesindo præter cæteras dotes profuse in pauperes elemosynæ, ecclesiârum, aut jam dirutarum, aut ruinam minantium instauratio, aut novarum constructio, atque Evangelicæ doctrinæ frequentissima predicatio. Assumptus deinde, urgente Rege, ac pópulo, ad regendum Iriensem Episcopatum, ubi tunc Apostoli Jacobi corpus conditum erat, majore in dies fructu Christiano pópulo præerat. Denique insigne Monachorum Cœnobium in propriis condidit prædiis, que illi amplissima, & opulentissima paréntum testamento contigerant.

R. Pôsui adiutorium super potentem, & exaltâvi electum de plebe mea: * Manus enim me auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Nomen Cœnobio Cellanôva, quod religione, & augustâ structurâ etiam hodiè amplissimum est. In quo Monasticam sub beati Benedicti régula vitam annos aliquot agens, migravit ad Dôminum Kalendis Martii, editis multis in vita & post obitum miraculis. Ejus corpus usque ad hodiernum diem in eodem Cœnobio quiescit, ac magnâ præcipue Gallaicorum, & Lusitanorum frequentia semper invisitur. Claruit Sanctus Rudesindus anno Dômini

Lxx 4

non-

nongentésimo trigésimo, & sequenti-
tius: quem Coelestinus Tertius,
dum in minoribus esset, à terra le-
yavit: deinde Pontifex factus, in
Sanctorum catalogum rétulit, anno
salutis millésimo centésimo nonagésimo
sexto.

R. Iste est qui ante Deum magnas
virtutes operatus est, & omnis terra
doctrinâ ejus repleta est: **V.** Ipse
intercedat pro peccatis omnium popu-
lorum. **V.** Iste est qui contempsit
vitam mundi, & pervenit ad celestia
regna. Ipse. Glória Patri. Ipse
intercedat.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti
Gregorii Papæ in Evangelium
Sint Iulbi vestri præcincti, de
Communi Conf. non Pontif. lxxviij.
DIE III. MARTII.

In Festo SS. Hemetherii & Celi-
donii Martyrum.
Duplex.

Omnia de Communi plurimorum
Martyrum, xlvij. præter sequentia.
In utrisque Vesperis,
Hymnus.

Scripta sunt caelo duorum
Martyrum vocabula,
Aureis quæ Christus illic
Annotavit litteris:
Sanguinis notis & idem
Scripta terribis tradidit.
Pollet hoc felle per orbem
Terra Ibèra stémate:
Hic locus dignus tenendis
Ossibus visus Deo,
Qui beatorum pudicus
Esset hospes corporum,
Hic calentes hausit undas
Cæde tinctus duplicit:
Illitas cruore sancto
Nunc arenas incolat
Confrequéntant, obsecrantes,
Voce, votis, mittere.
Nemo puras hic rogando
Frustrâ congressit preces:
Lætus hinc terrens reversit

Supplicator fletibus:
Omne, quod justum poposcit,
Impetratum sentiens.
Sempiterna sit beata
Trinitati gloria:
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

Oratio.

Deus, qui gloriosos Martyres
Hemetherium & Celedonium
in tui nominis confessione roborastic
concedere propitius; ut quorum cõr-
pora veneramur in terris, eorum
aspectu perfruamur in caelis. Per
Dominum, &c.

Et fit Commemoratio Feriæ, si
venerit in Quadragesima.

Ad Matutinum, Hymnus.

Forte tunc atrox, secundos
Israëlis posteros,
Ductor aulae mundiâlis
Ire ad aram jusserat,
Idôlis litare nigris,
Esse Christi dẽngis.

Hic duorum chara fratrum
Coalescunt pectora:

Fida quos per omne tempus
Junxerat sodalitas:
Stant parati ferre, quidquid
Sors tulisset ultima.

Seu foret præbenda cervix
Ad bipennem publicam:

Verberum post vim crepantum,
Post catastas igneas:
Sive pardis offerendum
Pectus, aut leonibus.

Nosne Christo procreati
Mammóna dicabimur,

Et Dei formam gerentes
Servimus sæculo?

Absit, ut cœlestis ignis
Sẽ tenetris misceat.

Hæc loquentes obruantur
Mille poenis Martyres:

Nexibus manus utraq; que
Flexus involvit rigor:

Et

Et calybs attrita colla
Gravibus ambit circulis.
Sempiterna sit beata
Trinitati gloria:
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de
Epistola beati Pauli Apostoli ad
Romanos. Fratres, Debitores sum-
mus, ut in Communi plurimorum
Martyrum. I.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Hemetherius & Celedonius
fratres, Legionenses, Marcelli
Centurionis Martyris filii, aliorum-
que insignium Martyrum, qui di-
versis temporibus, & locis pro Chris-
ti passi sunt, germani fratres, post-
quam diu fortiterque sub Romanis
vexillis meruerunt, moti in Chris-
tianos sævissimâ persecutione, pari-
bus votis, constantique animo semet
invicem adhortantes, decreverunt,
relictis militiam castris, ad Christi
militiam transire. Ardore itaque fi-
dei succensî, dum alii veræ fidei cul-
tores in tentatione deficiebant, illi
ad martyrium properarunt: scientes,
ita animam servari, dum perditur:
sanguinem sacrari, dum funditur:
& acceptis non inflictis vulneribus
Christianam parari victoriam.

R. Sancti tui Domine mirabile con-
secutus inter, servientes præceptis
tuis, ut invenirentur illasi in aquis
validis: **V.** Terra apparuit arida, &
in Mari rubro via sine impedimen-
to. **V.** Quoniam percussit petram,
& fluxerunt aquæ, & torrentes inun-
daverunt. Terra apparuit.

Lectio v.
Christum itaque palam professi,
& inanium deorum simulacra
detestati, Deum verum liberè prædi-
care cepèrunt. Quare ad militum
tribunal rapti, inde gravibus catenis

onstati, in tenebrosorum fatidimque
carcerem protrahuntur: ubi multis
erumnis macerati, cum nullis arti-
bus, sive verborum blanditiis, sive
beneficiorum promissis, sæpiusve
repetitis supplicis, à sancto propo-
sito dimoveri potuissent, variis cru-
ciantur tormentorum generibus,
quæ vel ipsum tyrannum pudit
publicari. Severo quippe prohibuit
edicto, gesta sacrorum virorum,
sive quas passi sunt poenas, sive quæ
patrarunt miracula in apertum pro-
duci: etsi verò Gentilium versutia
gloriosi agonis memoriam tentavit
abolere, Christianorum nihilominus
pietas studuit conservare.

R. Verbera carnicum non timue-
runt Sancti Dei, morientes pro Chris-
ti nomine: **V.** Tradiderunt cõr-
pora sua propter Deum ad supplicia.
Ut heredes.

Lectio vj.

Illud verò in primis memorabile;
quòd, latam eos capitis sententiâ,
ubi ad supplicii locum venerunt,
antequam lictoris ictum exciperent,
sue fidei pignora eò præmisserunt,
quòd mox ipsi erant perventuri. Pri-
mus annulum, secundum orarium in
altum projecerunt, quæ lenis auræ
obsequio splendescente auro, &
candente linteo, cunctis intuitibus
ad caelos evecta sunt. Vidit hæc
ipse carnifex, qui manum repressit
hærens, & stupens; sed demum
ictum perégit, ne periret Marty-
rum triumphus. Securi percussî jux-
ta civitatem Calagurritanam prope
torrentem Arenâlis tertio Nonas
Martii, ibidem sepulti sunt. Unde
postea translati ad Ecclesiam Cathe-
dralem pridie Kalendas Septem-
bris, eo translationis die, tanquam
Patroni miraculis illustres, præcipuè
coluntur veneratione.

R.

R. Tamquam aurum in fornacē provābit electos Dominus, & quasi holocausti hōstiam accēpit illos: & in tempore erit respectus illorum; Quoniam donum & pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Cūm audieritis prælia, ut in Communi plurimorum Martyrum. **lv.**

R. viij. Hæc est vera fraternitas, ut ibidem. **lvj.**

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit Commem. in Laud. si celebretur in Quadrag.

AD LAUDES, Hymnus.

Illa laus occulta non est,
Nec senescit tempore;
Missa quod sursum per auras
Evolarunt mōnera,
Quæ viam patere cœli,
Præmicādo ostēderent.

Illius fidem figurans
Nube fertur annulus:
Hic sui dat pignus oris,
Ut ferunt, orarium,
Quæ superno rapta flatu
Lucis intrant intimum.

Per poli liquētis axem
Fulgur auri absconditur,
Ac diu visum sequacem
Textilis candor fugit:
Subvehuntur usque in astra,
Nec videntur amplius.
Vidit hoc convēntus adstant,
Ipse vidit carnifex,
Et manum repressit hærens,
Ac stuporē oppaluit;
Sed tamen perēgit ictum,
Ne periret gloria.

Hoc bonum Salvator ipse,
Quo fruamur, præstitit,
Martyrum cūm membra nostro
Consecravit oppido:

Sōspitent quæ nunc colōnos,
Quos Ibærus alluit.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria:
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paracleti:
Unius, Trinique nomen
Laudet universas. Amen.

In secundis Vesperis fit Commem.
S. Casimiri Confessoris, & Feriæ
si venerit in Quadagesima.

Deinde **S.** Lucii Papæ & Martyris.

DIE XIII. MARTIL

In Festo Sancti Leandri Episcopi & Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lix, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Ariānam pravitatem doctrinā sancti Confessoris tui atque Pontificis Leandri ex Hispania propulisti: da plebi tuæ ut ejusdem meritis; & præciibus ab omni errorum & vitiōrum labe semper libera conservetur. Per Dōminum nostrum, &c.

Lectiones primi Nocturni. Fide-
lis sermo, de Communi Confesso-
ris Pontificis. **lxj.**

In secundo Nocturno.

Ex **B. Isidoro, & Sanctorum
Hispanorum Historiis.**

Lectio iv.

Leānder Carthagine ex patre Severiano viro clarissimo ejusdem Carthaginensis dōmino ortus, fratres habuit sanctos Episcopos Isidorum, & Fulgentium, sanctitate, & doctrinā præstantissimos, & Florentinam virginem. In eo à teneris annis castissima luxit integritas vitæ, & mōrum gravitas maxime venerabilis, quam incomparabilis ingenii claritas illustrabat. Gliscēnte eo tempore hæreticorum furorē sub Visigothis Principibus, qui cum imperio Ariānam impietatem in Hispaniam invexerant, & ejus Ecclē-
sias

sias miserè vexabant, publicæ vitæ pertæsus, adolescens in religiosum Monasterium se recepit, ut in proposito perfectioris instituti sanctius Deo inseruiret, & piis studiis, & meditationibus in tranquillo sese exerceret. In eo sanctitate, & doctrinā adeo profecit, & in omni genere virtutum, divinisque & humanis litteris conspicuus evasit, ut Isidorus germanus suus ad Clāudium ducem, de quibusdam articulis ad fidem pertinentibus instruens, scripsit: Memēto commūnis nostri Doctoris Leandri, & ejus fidem atque doctrinam pro viribus imitare. Sed noluit Deus tam splendētem pietatis & doctrinæ lucernam in occulto delitescere, sed in fastigio Ecclēsiæ positam Hispaniæ præluccere: nam Clero, & pōpulo exposcēte, à Monasterio avulsus, Episcopus Hispaniæ creatus est.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

Lectio v.

Suscēptam Ecclēsiā omni cura, ac sollicitudine gubernavit: Cleri & pōpuli mores ad arctam disciplinam traduxit. Solemnia Ecclēsiæ Officia, Hymnodiam, sacræ Missæ ritus, præcēsque, quibus eo tempore omnes Hispaniæ Ecclēsiæ utebantur, ordinavit, & auxit. A persequenda Ariāna hæresi, prædicatione nunquam destitit. Monasticum Ordinem Benedictinum amplificare in Hispania cepit: ac sorori suæ Florentinæ regulam pro institutione Virginum dedit. His, & aliis mirè gestis. Constantiāopolim pro causis fidei Visigothorum Legatus profectus est: ubi ob eximiam religionem & doctrinam apud Sanctum Grego-

rium Romani Pontificis Apocrisarium tunc ibi degentem, tanti habitus fuit, tantæque amicitia illi conjunctus, ut ad Romanam Sedem postea promotus, cūm Leander in Ecclēsiā suam jam fuisset reversus, Pālii ornamētum miserit, frequentibus epistolis illum honoraverit, libros in Job, quos illi dicavit, unā cum Pastoralī, his litteris benevolentia plenīs ad ipsum transmisit: Quanto ardore videre te sitiam, quia valde me diligis, in tui tabulis cordis leges: sed quia longo terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum quod mihi de te dictavit charitas fuit ut librum regulæ Pastoralis, quem Episcopatus meli exordio scripsi, & libros, quos in expositionem beati Job, jam dudum me felicis cognovisti, Sanctitati vestræ transmittere curavi.

R. Pōsui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Sancto ergo Prasule suæ Ecclēsiæ restituto, vix enarrari possunt quæ pro gloria Dei, proque eliminanda hæresi Ariāna laboravit. Hermenegildum enim nepotem suum, Leovigildi regis filium, sermōnibus suis haud solū ad fidei confessionem perduxit; sed, ut gloriosum sanguinis testimonio illam confirmaret, adēptus fuit. Inflammatus furorē patris in Leandrum, & in omnes adhuc Ecclēsiās, exilio eum mulcavit, & illes facultatibus, & Pastoribus orbatus reliquit. Nec tamen decēdit care fidei hōstibus liber decēturē. In ipso siquidem exilio, ut frater suus Isidorus testatur, duos libros eruditissime sanctarum Scripturarum di-

ditissimos scripsit, quibus eorum perniciam confutavit. Affulsit tandem Ecclesie post illam nubem opata serenitas. Rex enim cum in morbum incidisset sub mortem, in meliorem mentem, licet non ut oportebat, reversus, Leandrum cum aliis Episcopis ab exilio revocari jussit, eique Reccardi filii curam dedit. Defuncto patre, piissimus rex Reccardus doctrinam, consilia, & exempla Leandri secutus, ejus opera Gothos ad fidem converti mirabiliter fuit adeptus. Leander ergo cum tam miram conversionem vidisset, Hispanie Episcopos in Toleraniam Synodum convenire omni sollicitudine promovit, quod & Reccardus maxime curavit. In eo enim Concilio duobus supra sexaginta Episcopis congregatis, & omni Clero, Primariis Regni, etiam & ipso Rege assistentibus, Ariana heresis fuit damnata, & abjurata, & fides Catholica ab omnibus unanimiter suscepta, & uno ore laudata. Leander igitur elegantissima concione Patribus de gentis conversione congratulatus est. Multaque ad fidem, & disciplinam Ecclesie sancientiam, tum in eodem Concilio, tum in alio quod postea Hispani celebravit, constituenda disposuit. Deum religione restituta, & Ecclesie pace firmata, jam octogenario major, cum Ecclesiam quadraginta & amplius annos rexisset admirabili vite sanctitatis exemplo, migravit ad Dominum. Sepultus fuit in Basilica sanctarum Virginum Juste, & Rufinae postea ejus corpus in Hispanensem Ecclesiam translatum est.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replata est: **I**psa intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est qui contemptam vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap. 5. b.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia Sancti Isidori Episcopi Hispalensis.

Ex lib. 3. Sententiarum, c. 36. & 42.
Tam doctrina, quam vita clare debet Ecclesiasticus doctor. Nam doctrina sine vita arrogantem reddit. Vita sine doctrina inutilem facit. Sacerdotis praedicatio operibus confirmanda est, ita ut quod docet verbo, instruat exemplo. Vera est illa doctrina, quam vivendi sequitur forma. Nam nihil turpius est, quam si bonum, quod quisque sermone praedicat, explere opere negligat. Tunc enim utiliter praedicatio profertur, quando efficaciter adimpletur. Unusquisque doctor, & bonae actionis, & bonae praedicationis habere debet studium: nam alterum sine altero non facit perfectum. Sed praecedat justus bene agere, ut sequenter possit bene docere.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum. **V.** Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio viij.

Omnis illis doctor, pleribus subiectus ita se praestare debet, atque insistere doctrinae, ut quanto claret verbo, tanto clarescat & merito. Nam quod Apostolus Timotheo praecipit, cum omni imperio docere: non hortatur ad tumorem superbiae, sed ad bonam actionem, & vitae auctoritatem: videlicet ne libertatem perderet praedicandi, si bene doceret,

&

& male viveret. Unde & Dominus: Qui solverit unum de mandatis istis minimis, & sic docuerit, minimus erit in regno caelorum. Vides quod auctoritate magisterii caret, qui quod docet non facit. Sicut in numismate metallum, figura, & pondus inquiritur: ita in omni doctore Ecclesiastico quid sequatur, quid doceat, quomodo vivat. Per qualitatem igitur metalli doctrina, per figuram similitudo Patrum, per pondus humilitas designatur. Qui vero ab his tribus discrepaverit, non metallum, sed terra erit.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus. **V.** Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae, & intellectus. **V.** Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio ix.

Qui praeficitur ad regimen, taliter erga disciplinam subditorum praestare se debet, ut non solum auctoritate, verum etiam humilitate careat. Sed tamen ita erit in eo virtus humilitatis, ne dissolvatur vita subditorum in vitis: atque ita auctoritas aderit potestatis, ne per tumorem cordis severitas existat immoderationis. Haec est enim in Dei sacerdotibus vera discretio, qua nec per libertatem superbiae, nec per humilitatem remissi sunt. Hinc est, quod Sancti cum magna constantia redarguerant etiam Principum vitia, in quibus cum summa esset humilitas, loco tamen necessario liberè transgressores justitiae increpabant. Aliquando subditis non oportet animo esse humiliores, quoniam facta subditorum judicantur a nobis, nostra vero Deus judicat. Agnoscat Episcopus, se esse conservum plebis; non dominum verum. Hoc charitas, non conditio exigit.

Te Deum laudamus. 13.

Vesperae à Capitulo de sequenti Commemorat. praecedentis, & Feriae, si celebratur in Quadrage.

DIE XIV. MARTII.

In Festo Sanctae Florentinae Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum primo loco, lxxxiv. praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris nos: ter: ut sicut de beata Florentinae Virginis tuae festivitate gaudemus; ita pie devotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum, &c.

Extra Diocesim Carthaginensem Lectiones primi Nocturni in Quadragesima. De virginibus. ut in Communi. lxxxvij. Extra Quadragesimam de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Florentina virgo, quae & Florentia, Carthagine in Hispaniis ex illustri prosapia nata est, parentibus Severiano Carthaginensis Provinciae Duce, & ejus uxore Turtura, qui etiam Leandrum, Fulgentium, & Isidorum Episcopos doctrina, & sanctitate celebres, ac Theodoram Leovigildi regis uxorem genuerunt. Haec sancta virgo fidei dogmatibus imbuita, moribus & sanctitate praecleara, ac singulari acumine ingenii praedita, Leandro fratre magistro, multum in divinis Scripturis profecit; quod ipsemet testatur, methodum illi tradens, qua vetus Testamentum, & Cantica quaecumque utiliter legeret. Quare digna evasit, ut de institutione pueruli fratris sui Isidori natu minoris curam susciperet: quem laetis spiritibus nutrire, atque in omni dogmate fidei instruere una cum Leandro

di-

diligenter curavit. Tandem autem alacriori curâ sanctissimè instituentium putavit, quantum ad id ex eo magis excitabatur, quod dum in cunabulis erat, viso examine apum in os ejus ingredi, atque extendere egredi, in cœliumque avolare, territa quid hoc esset, in oratione posita illum magnum Ecclesiæ Doctorem futurum intellexit, qui hæreticos ab Hesperia finibus erit propulsurus. Cumque in conjugium a plurimis Procubus expeteretur, cunctis abhorrrens ac mundi illecebras, & sæculi mores despiciens, sanctimonialis efficitur; florèntque virginitatis Christo Jesu devotens, eum Principem sibi elegit, & Sponsum.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: **S.** Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tuâ, & pulchritudine tuâ intendente, prospere procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

In monasterio lectioni & orationi jugiter vacans, omni genere virtutum, charitatis, humilitatis, paupertatis, & aliarum adeo floruit, ut non solum quamplurimæ virgines in odorem ejus currentes, ipsi se subderent, verum etiam plura virginum Monasteria ejus directioni, & custodia se traderent. Tanti Sanctus Leander ejus sanctitatem, & orationis efficaciam habebat, ut duos libros in unum confatos, quos pro ejusdem, & ipsius sodalium majori profectu scripsit, unum de contemptu mundi, alterum vero de institutione virginum ad illam mittens, talibus eam verbis alloqui non dubitaverit: Postremò charissimam te germanam quæso, ut mei orando memineris, nec ju-

nioris fratris Isidori obliviscaris. Certus sum, quod flectat pro nobis aures divinas tua virginialis oratio. Nec minor fuit opinio, quam de ejus sanctitate, & doctrina Sanctus Isidorus merito habuit; eam enim, & summe educatione, & primâ institutione optime recognoscens, volensque aliquem fructum retribuere pro eo, quod ab ipsa receperat, duos et libros dedicavit: unum de Nativitate Domini, Passione, & Resurrectione, Regno, atque Judicio, quem ipsa Florentina petente, se confecisse testatur; alterum de vocatione Gentium, cui etiam pollicetur se missurarum formulas spiritualis intelligentiæ, quibus in omni Scriptura Divina insrueretur.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: **S.** Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea unxit.

Lectio vi.

Tanta igitur sanctitate & doctrinâ florens, vidensque in Sancto Isidoro adimplendum, quod de ipso à Domino intellexerat, eum scilicet tam insignem Doctorem ab omnibus predicari, ejus studio & doctrina Arianismum penitus ab Hispania expulsum, Hermenegildum consobrinum suum martyri coronatum, & Reccaredum Hermenegildi fratrem ad Catholicam fidem conversum, Christi Jesu amore languens, plena diernum, Astygi, ut fertur, in Monasterio Sanctæ Mariæ de Valle dormivit in Domino. Sacrum ejus corpus Hispalim ex eodem Monasterio translatum, & in sanctorum fratrum monumento repositum, ibi quievit, quoad invadentibus Saracenis Hispaniam, ad

ad Guadalupenses saltus unâ cum corpore Sancti Fulgentii est deportatum. Postea temporibus Alphonsi Undecimi utrumque sacrum pignus in pago Berzocano Placentinæ Diocesis repertum fuit; ac demum regnante Philippo Secundo utriusque reliquie divisæ, partim in magnifico marmoreo monumento ibidem erecto fuerunt relictæ, partim Murciam translatae, & juxta aram maximam honorifice collocatae, ubi magnâ cum populi veneratione coluntur.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus. **S.** Afferentur tibi in lætitiâ & exultatione. **V.** Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intendente, prospere procede, & regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur tibi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Simile erit regnum, de Communi Virginum. xciiij.

Si hoc festum celebratur in Quadragesima, Lectio nona erit de Homilia Ferie.

DIE XVIII. MARTII.

In Festo S. Gabrielis Archangeli Duplex majus.

Si celebratur in Quadragesima, fit Commemoratio & dicitur nona Lectio de Ferie occurrente.

Si vero celebratur post Pascha, additur Alleluia, & Psalmi Nocturnorum dicuntur sub prima Antiphona illius Nocturni.

Ad Vespertas, Antiphona. Ingresso Zacharia, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 100, & loco ultimi, Psalm. Laudate. 101.

Capitulum.

Dan. 9. f.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et dicitur me,

& locutus est mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres.

Hymnus.

Christe, sanctorum decus Angelorum, Gentis humanæ sator & Redemptor, Cœlitum nobis tribuas beatas Scandere sedes.

Angelus pacis Michaël in ædes Cœlitus nostras veniat, serena Auctor ut pacis, lacrymarum in orcum

Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes Pellat antiquos, & amica cœlo, Quæ triumphator statuit per orbem

Templa revisat.

Angelus nostræ medicus salutis Adsit è cœlo Raphaël, ut omnes Sanet ægrotos, dubiosque vite Dirigat actus.

Virgo dux pacis genitrixque lucis, Et sacer nobis chorus Angelorum Semper assistat, simul & micantis Regia cœli.

Præstet hoc nobis Dêitas beata Patris, ac Nati, pariterque sancti Spiritus, cujus resonat per omnem Glória mundum. Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam virginem, dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

Deus, qui inter cæteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cœlis. Qui vivis & regnas, &c.

Dein-

Deinde fit Commemoratio Festis, si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitorium.

Regem Archangelorum Dominum,
* Venite, adoremus. Psalm. Venite, exultemus. Hymnus. Christe sanctorum. ut supra.

In primo Nocturno, Antiphona. Dixit Angelus Gabriël ad Daniëlem: Intellige, fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio. Psalmus. Domine Dominus, cum reliquis Psalmis Nocturnorum per ordinem ut in Festo Apparitionis Sancti Michaelis Archangeli. 771. *Añsa.* Ecce vir Gabriël, quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me. Psalmus. In Domino confido. 771. *Añsa.* Cumque Gabriël loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, & tetigit me, & statuit me in gradu meo. Psalmus. Domine, quis: 772. *V.* Stetit Angelus iuxta aram templi. *R.* Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniële Propheta.

Lectio j.

Cap. 9. e

EGo Daniël, cum adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israël, & prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: Adhuc me loquentem in oratione, ecce vir Gabriël, quem videram in visione à principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniël nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadvertere sermonem, & intellige visionem.

R. Cum oraret Daniël, & confiteretur

peccata sua, & peccata populi sui, * Ecce Archangelus Gabriël cito volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini. *V.* Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce Archangelus.

Lectio ij.

Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummetur pravaricatio, & finem accipiat peccatum, & deletur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & ungetur Sanctus sanctorum. Scito ergo, & animadvertite: Ab exitu sermonis, ut iterum edificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duae erunt: & rursum edificabitur platea, & muri in angustia temporum.

R. Locutus est Gabriël Daniël, & dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. * Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. *V.* Tu autem animadvertite sermonem, & intellige visionem. Ego autem.

Lectio iij.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, & non erit ejus populus, qui eum negaverunt. Erunt civitates, & sanctuarium, dissipabit populus cum duce venturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: & in dimidio hebdomadae deficiet hostia, & sacrificium: & erit in templo abominatio desolationis: & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.

R. Ecce vir Gabriël, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me, & dixit: * Daniël, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres

res

res. *V.* Gabriël fac me intelligere istam visionem: & venit, & stetit iuxta ubi ego stabam, & ait ad me: Daniël. Glória Patri. Daniël.

In secundo Nocturno, Antiphona. Gabriël Angelus apparuit Zachariae, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem. Psalmus. Caeli enarrant. 769. *Añsa.* Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? Ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis. Psalmus. Domini est terra. 770. *Añsa.* Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriël, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & haec tibi evangelizare. Psalmus. Benedicam Dominum. 770. *V.* Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. *R.* De manu Angeli.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis. Ex Hom. de Laud. Virg. sup. Missus est.

Lectio iv.

Missus est Angelus Gabriël à Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, Fortitudo Dei dicitur: & quia non ab aliquo alio forte excellentiore se, ut assolet, spiritus, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est, A Deo, vel ideò dictum est, A Deo, ne cui vel beatorum spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele, qui utique tante inter suos inveniri potuerit excellentie, ut tali & nomine dignus haberetur, & nuntio.

R. Factum est, cum sacerdotio fingeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriël, stans à dextris altaris Incensi. *V.* Cumque ingressus in

Pars Hyemalis.

templum Domini incensum poneret secundam consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Lectio v.

Nec discordat nomen à nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc; quem simile nomen honorat? Numquid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem decebens, aut incongruum videatur Dominum, & nuntium communi censeri vocabulo, cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo, vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupativè, Christus autem etiam substantivè.

R. Descendit Gabriël Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, & uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem. *V.* Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas:

Lectio vi.

Christus Dei virtus & dicitur, & est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipso suo brachio debellavit: & sic ei vasa captivitatís potenter eripuit. Angelus verò Fortitudo Dei appellatus est, vel quod hujuscemodi meritorii praerogativam officii, quo ejusdem nuntiare adventum virtutis: vel quia Virgine naturá pavida, simplicem, verecundam, ne miraculo novitate expavesceret, confortare debere: quod & fecit, ne timeas, inquires, Maria: invenisti enim gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriël tale hoc opus eligitur: immò quia hoc illi negotium injungitur, rectè tali nomine designatur.

R. Ego sum Gabriël, qui asto an

Aaaa

te Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc evangelizare: **¶** Ecce eris tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo hæc fiant. **¶** Pro eo quod non credidisti verbis meis, que implebuntur tempore suo. Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

In tercio Nocturno, Antiphona. Missus est Gábríel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psalmus. Cantare Dómino. 772. **Añá.** Gábríel Angelus Mariæ dixit. Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua.

Psal. Dóminus regnavit, exiit. 772.

Añá. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi à Dómino per Angelum Gábríelem transmissum est. **Psalmus.** Bénedic anima mea Dómino. 773. **¶** In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **¶** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gábríel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: & nomen Virginis Maria. Et reliqua. Homilia S. Juliáni Archiepiscopi Toletáni.

Lib. 2. contra Judæos, statim post principium.

Sacramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Dániel per Angelum dicitur: similiter & Zacharias, apparerent sibi Angelo, Joánnem filium de se generandum audivit: & Maria, Angelo sibi prædicenti Christum ex se nascentum, & credit, & assensit. Hæc tria per Angelum dicta, & completa videmus. Jam ergo sollicitè intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ & Mariæ

apparuit, ipsi quoque Dánieli illa prædixerit.

¶ Missus est Gábríel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph nuntians ei verbum: & expavit Virgo de lumine. **¶** Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dóminum: ecce concipies, & paries, & vocabitur Altissimi filius. **¶** Quæ cum audisset turbata est in sermone ejus, & cogitabat qualis esset ita salutatio: & ait Angelus ei. Ne timeas. **Benedictio.** Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Quidem ipse Dániel in prophetia sua volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi Nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gábríel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, & dixit: Dániel, animadverte sermonem; & reliqua, quæ tibi commemorantur. Item his temporibus secundum Evangelium, Angelus ipse nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gábríel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti: **¶** Quæ Gábríelis Archángeli dictis credidisti, dum virgo Deum & hóminem genuisti, & post partum virgo inviolata permansisti. **¶** Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quæ. Gloria Patri. Quæ.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

Lectio ix.

Quod etiam de beatæ Mariæ Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gábríel à Deo in

civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Jam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gábríel fuerit, qui & præfixa illa tempora Dánieli de Christi nativitate aperuit, & partum Virginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, & olim à se dicta, operis efficiéntia completa esse convincit: & illic fidelis in propheta hebdomadarum, & hic fidelis per mysterium revelatum.

Te Deum laudamus. 13.

AD LAUDES.

& per Horas Antiphona.

Ingressó Zacharia templum Dómini, apparuit ei Gábríel Angelus stans à dextris altaris incénsi. **Psalmus.** Dóminus regnavit. **cum reliquis.** 14. **Antiphona.** Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Añá. Ego sum Gábríel Angelus, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te. **Añá.** Gábríel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ecce concipies in utero, & paries filium: & vocabis nomen ejus Jesum. **Añá.** Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gábríel Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum.

Dan. 9. f

Ecce vir Gábríel, quem videram in visione à principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me: & locutus est mihi, dixitque: Dániel, nunc egressus sum ut docerem te, & intellexeres. **Hymnus.**

Placare, Christe, servulus, Quibus Patris clementiam Tuz ad tribunal gratiæ

Patróna Virgo postulat. Et vos beata per novem Distincta gyros Agmina, Antiqua cum præsentibus Futura damna pellite. Auferre gentem perfidam; Credentium de finibus; Ut unus omnes unicum Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit gloria, Natque Patris Unico, Sancto simul Paraclito.

In sempiterna secula. Amen.

¶ Stetit Angelus iuxta aram templi. **¶** Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona.

Gábríel Angelus descendit ad Zachariam, & ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joánnem, & multi in nativitate eius gaudébunt: ipse enim præbit autem faciem Dómini parare vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter ceteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium, Gábríelem Archángelum elegisti: concede propitius; ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinio sentiamus in caelis. Qui vivis, &c.

Et fit Commemoratio Feriæ, si celebratur in Quadragesima.

Ad Tertiam, Antiphona. Ait autem. **Capitulum.** Ecce vir Gábríel ut supra.

¶ Stetit Angelus iuxta aram templi. Stetit. **¶** Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit. **¶** Ascendit fumus aromatatum in conspectu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Ego sum Gábríel.

Capitulum.

Dan. 9. f

Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum est septuaginta hebdomades abbrevia-

te sunt, ut finem accipiat peccatum, & impleatur visio, & prophetia, & unguatur Sanctus sanctorum.

R. breve. Ascendit fumus aromatum * In conspectu Domini. Ascendit fumus. **V.** De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.
Dixit autem Maria.

Capitulum. *Don. g. g.*
S cito ergo, & animadvertite: Ab exitu sermonis, ut iterum edificetur Jerusalem, usque ad Christum ducent hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duae erunt.

R. breve. In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. **V.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam tibi. Gloria Patri. In conspectu. **V.** Adorate Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

Vesperae de S. Joseph Confessore cum Commemoratione S. Gabrielis, Antiphona. Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discendit ab ea Angelus. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Oratio. Deus, qui inter ceteros Angelos, ut supra.

Et fit Commemoratio Feriae, si celebratur in Quadragesima.

Si Festum S. Joseph transferatur, in secundis Vesperis S. Gabrielis, omnia ut in primis, & loco ultimi, Psalmus Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam. **V.** In conspectu Angelorum.

Antiphona ad Magnificat & Oratio, ut supra.

DIE XX. MARTII.

In Festo S. Braulii Episcopi & Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lix. praeter ea quae sequuntur propria.

Ex manu Bened. Papa XIV. exarata, Oratio.

Ecclesiam tuam Domine perpetuis tuere praesidiis: quam beati Braulii Confessoris tui atque Pontificis munire voluisti zelo, eruditione, & exemplis. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno Lectiones. Fidelis sermo, de eodem Communi: In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Braulius Episcopus Cesaratugustanus, quanta futurus esset sanctitate, & doctrina, egregium ab inedita aetate specimen dedit. Ab optimis enim parentibus pie, & liberaliter institutus, adeo in excolenda virtute brevi profecit, ut morum gravitate, & castimonia, virum jam perfectum exhiberet. Litteris vero informandus Sancto Isidoro Episcopo Hispanensi traditus, id primum est assecutus, ut ab eo charissimi filii loco haberetur; tanti deinceps illum fecerit, ut libros ei suos ad emendandum, atque ordinandum commendaret. Aucta in dies virtutis ejus opinione, ad Archidiaconatus gradum provectus est; quod ille munus, uti Episcopi vices agentem decebat, strenue adeo, ac sapienter implevit, ut Sacerdotio dignus omnibus videretur.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Loc-

Lectio v.

Itaque defuncto Joanne fratre, qui ex Monachorum patre CasarAugustae factus Episcopus, litteris, ac pietate claruerat, mira totius Cleri, populique divinitus excitati consensione, in ejus locum suffectus est. Primas inter suscepti ministerii curas servandae, tuendaeque fidei, ac disciplinae eximium fuit illi studium & cura. Concilio Toletano quarto, a quo in postero celebrandorum forma constituta est, inter illustriores Patres adfuit una cum Isidoro Magistro olim suo egregie adlaborans, cui deinde superstes in Toletano quinto & sexto praeceteris Patrum fulsit, digniorque est habitus, cui actionum, & Canonum digerendorum cura mandaretur. Quare cum aliis operibus, tum sacris Canonibus clarus, a Sancto Ildephonso celebratus est.

R. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum, Manus enim.

Lectio vi.

Ecclisiae vero suae non minus exemplo profuit, quam doctrina. Sui nempè severus exactor, & corpus jugi maceratione subegit, & a vitis animum prorsus continuit, elatione praesertim, quam tanta humilitate fregit, ut cum summam virtutum laudem apud omnes clareret, bellorum tamen, & famis, & pestilentiae, aliasque suorum temporum calamitates veluti penas sibi omnium nequissimo debitas proferretur. Inter gravissimas curas, & angustias semper victurus, nunquam a divini verbi praedica-

tionem, a labore numquam cessavit. Difficillimis quoque temporibus vetustissimum Sanctarum olim Massarum nuncupatum, a fundamentis restituit. Tandem senio confectus, & magnis in Ecclesiam meritis, migravit in caelum, cum sedisset annos ferè viginti. Ejus corpus post sexcentos ab obitu annos, sancto Valerio Episcopo indicante, repertum, in basilica sancta Mariae, quam de Columna vocant, ad Aram maximam translatum, magna populi religione servatum, & colitur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Ipse intercedat: Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo peregrin. lxx. de Communi Confessoris Pontificis.

FESTA APRILIS.

DIE IV. APRILIS.

In Festo Sancti Isidori Archiepiscopi Hispanensis, Confessoris & Doctoris.

Duplex ij. Classis.

Omnia ut in Breviario Romano hoc die.

Si hoc festum venerit in majori Hebdomada, vel infra Octavam Paschae, transferatur post Octavam, juxta Rubricam: de translatione Festorum & tunc in fine Antiphonarum, **V.** & **R.** additur Alleluia, quod etiam fit in omnibus Festis, quae celebrantur tempore Paschali.

Si celebratur in Quadragesima, fit Commemoratio Feriae in utrisque Vesperis & Laudibus.

Aaaa 3

DIE